

**Peygamber efendimizin şâirlerinden:
KÂ'B BİN MÂLİK**

Kâ'b bin Mâlik, babasının tek oğlu olup hâli vakti yerinde idi. Arabistan'ın ileri gelen şâirlerinden biri idi. İsmi

Bunları tanıyor musun?

Kavmimizden müşrik olan ba'zı kimselerle beraber, Kâ'be'yi ziyâret için Medîne'den yola çıktık. Büyüğün

- Bizi Resûlullah aleyhisselâma götür.

Birlikte Resûlullah efendimizi araştırdık. Ebtâh denilen yerde Mekkeli bir adama Resûlullahı sorduk. Adama

- Mescid-i Harâm'a gidiniz! Aradığınız O zât şimdi orada amcası Abbâs ile birlikte orada oturuyor, dedi.

Biz tüccâr olduğu için Hz. Abbâs'ı tanıyorduk. Mescid-i Harâm'a girdiğimizde Resûlullah efendimizi amca

- Bu zâtları tanıyor musun?

- Evet, tanıyorum. Şu kavminin seyyidi Berâ bin Ma'rûr'dur. Diğeri de Kâ'b bin Mâlik'tir.

- Şu şâir olan Kâ'b mı?

Hız. Abbâs da "Evet" dedi. Vallahi Resûlullah efendimizin bu sözünü hayatım boyunca unutmadım.

Kâ'b bin Mâlik ikinci Akabe bî'atının gerisini şöyle anlatmaktadır:

Biz kararlaştırdığımız gibi vâdide toplandık. Resûlullah efendimizi bekliyorduk. Sonra Resûlullah efendimiz

Akabe bî'atinden sonra Medîne'ye dönen Kâ'b bin Mâlik kabîlesinin Müslüman olmasında büyük emeği g

Tanıyamadın mı yâ Kâ'b?

Uhud savaşında bir ara şehîdlerin bulunduğu yere yöneldim. Orada bir müşrik, bir taraftan şehîdlerin silâ

- Bunları koyun boğazlar gibi boğazlayın, diye yaygara yapıyordu.

Biraz ötede silahlı bir Müslüman yaklaştı. Kâfirle vuruşmaya başladı. Kâfirle Müslümanı mukâyese ettiğini

Ben daha bu düşüncelerden sıyrılmadan birbirlerine hücum ettiler. Müslüman bir kılıç darbesiyle kâfiri C

- Tanıyamadın mı yâ Kâ'b, ben Ebû Dücâne'yim.

Hız. Kâ'b'ın hali vakti yerindeydi. Tebük Gazâsına gidilecekti. Daha önceki gazâlarda gidilecek yeri hiç sö

İşleriyle oyalandı

Mevsim sıcaktı ve meyveler olgunlaşmıştı. Herkes hummalı bir şekilde sefere hazırlanırken Hz. Kâ'b; "ha

"Yola çıkıp arkalarından yetişmeyi düşündüm. Keşke yapmış olsaydım. Fakat bu da mümkün olmadı. Re

Tebük'e varıncaya kadar onun ismini anmayan Hz. Peygamberimiz, orada Kâ'b'ın ne yaptığını sordu. Mü

Sefer sona erip de Müslümanlar Medîne'ye doğru harekete geçince, Kâ'b'ı müthiş bir endişe ve telâş kap

Nitekim Resûlullahın Medîne'ye geldiği haberi ulaşınca Kâ'b doğruca Peygamberimizin huzuruna gidip o

"Resûlullah efendimizin huzuruna varmamda bana yardım eden ve bana gazâda bir başarı sağladılar:

- Seni geride bırakan nedir? Bana yardım etmek üzere Akabe'de bana bî'at etmemiş miydin?

- Evet, yâ Resûlallah! Allahü teâlâyâ yemin ederim ki, sizden başka şu dünya halkından birisinin yanında

Hiç bir özrüm yoktur

- Vallahi, biliyorum ki, bugün yalan söyleyip sizi memnun etsem de Allahü teâlâ sizi bana gücendirebilir.

Lâkin ben doğruyu söylemekle Allahtan hayırlı netîce beklerim. Yemin ederim ki, gazâdan geri kalmam i

Kâ'b Resûlullah'a doğruyu söylerken gözleri önünde, ba'zı münâfıklar yalan mâzeretlerle Peygamberimiz

Kâ'b bin Mâlik'in bu şekilde mâzeret belirtmemesi üzerine Resûlullah efendimiz buyurdu ki:

- İşte Kâ'b doğru söyledi. Kalk, Allahü teâlâ senin hakkında hükmünü verinceye kadar bekle!

Âciz duruma düştün

Kalktım. Evime gelirken, Selimeoğullarından ba'zı kişiler, benimle birlikte geldiler ve bana dediler ki:

- Vallahi, biz, seni bundan önce bir günâh işlemiş kimse olarak bilmiyoruz. Ne çâre ki, sen, seferden geri

Vallahi, Selimeoğulları, beni kınamaya o kadar devam ettiler ki, nihayet Resûlullah efendimizin yanına d

- Bu duruma düşen benden başka, benimle birlikte bir kimse var mıdır?

- Evet! İki kişi daha vardır. Onlar da, Resûlullah'a senin söylediğin sözün benzerini söylediler. Resûlullah

- Kimdir onlar?

- Mürâre bin Rebî-ül-Amrî ile Hilâl bin Ümeyye-tül-Vâkîfî'dir!

Bu iki zâtın, sâlih ve kendileri örnek tutulacak kişiler olduklarını, Bedir savaşında bulduklarını bana ha

- Arkadaşlarının sözlerini dinleme! Doğruluk üzerinde dur! İnşâallah, herhalde, Allahü teâlâ, senin için bi

Bu zâtların hâlleri etrafa yayılınca, herkes onlara yabancı gibi davranmaya başladı. Diğer iki Sahâbî evle

Allah ve Resûlû daha iyi bilir

Resûlullah'a yakın yerlerde oturmaya dikkat ediyor ve bu esnâda onun çehresine bakmaya çalışıyordu. A

- Ey Ebû Katâde! Allah için soruyorum. Allahı ve Resûlünü ne kadar sevdiğimi biliyor musun?

Fakat cevap alamadı. Birkaç defa daha sordu. Ebû Katâde kısa cevap verdi:

- Allah ve Resûlû daha iyi bilir.

Bunun üzerine Kâ'b mahzûn bir şekilde, gözyaşları içinde oradan ayrıldı.

Günler geçti, haftalar birbirini kovaladı. Kimse Kâ'b'la bir tek kelime konuşmuyor, Kâ'b için nereye varaca

- Efendinizin size uygunsuz muâmelede bulunduğunu duydum. Sizi hukukunun çiğnendiği ve kıymetinin

Tereddütsüz reddetti

Bir tarafta haftalardır yüzüne bakmayan, kendisiyle konuşmak tenezzülünde bile bulunmayan arkadaşlar

Düşman, Kâ'b'ın bu zayıf anını değerlendirmek istiyordu. Böyle sıkıntılı bir zamanda, böyle câzip bir tekl

Tam bu esnâda, Kâ'b'ın durumunu daha da zorlaştıran bir emir daha geldi. Peygamberimizin gönderdiği

Çile biteceğine daha da şiddetleniyordu. Aynı emir diğer üç Sahâbîye de gönderilmişti. Fakat bu emir de

Ama mü'minler cemâ'atinden ayrılmak, Allah ve Resûlünü terketmek akıllarından bile geçmiyordu. İmân

Ey Kâ'b, müjde!

"İnsanların bizimle konuşmalarının yasaklandığı günden 50 gece sonrasında, gecenin sabahında sabah

- Ey Mâlik'in oğlu Kâ'b, müjde, müjde!

Kurtuluş günü gelmişti. Hemen secdeye kapandım."

Peygamber efendimiz sabah namazından sonra, bu üç Sahâbînin tevbelerinin kabûl edildiğini halka ilân

Kâ'b bin Mâlik, bundan sonrasını ve Peygamberimizin yanına gidişini şöyle anlatır:

"Hemen Resûlullah efendimize gittim. Halk, beni takım takım karşıladılar. "Allahın, tevbeni kabûl buyurmu

Mescide varıp girdim. O sırada, Resûlullah efendimiz, eshâbıyla oturuyordu."

Kâ'b bin Mâlik anlatmasına şöyle devam etti:

"Kendisine selâm verdiğim zaman, Resûlullah efendimiz, sevinçten yüzü şimşek çakar gibi bir hâlde olan

- Seni, öyle bir günün hayır ve saâdetiyle müjdelerim ki, o, annenin doğurduğu günden beri geçirin

Bunun üzerine Peygamber efendimize sordum:

- Yâ Resûlallah! Bu müjde, Senden mi, yoksa, Allahü teâlâdan mı?

- Hayır! Benden değil, Allahü teâlâdandır!

Yüzü ay gibi parlardı

Zâten, Allahü teâlâ tarafından sevindirildiği zaman, Resûlullahın yüzü, sevinçten, ay parçası gibi parıldı

Resûlullah aleyhisselâmın önüne oturunca dedim ki:

- Yâ Resûlallah! Hem tevbemin kabûlüne şükür için, hem de Allahın ve Resûlünün rızâsını kazanmak için

Resûlullah aleyhisselâm buyurdu ki:

- Malının bir kısmını yanında tut. Hepsini dağıtma! Bu, senin için daha hayırlıdır.

Bunun üzerine dedim ki:

- Öyle ise, Hayber'de hisseme düşmüş olan malı, yanımda tutar, kendime alıyorum. Yâ Resûlallah! Allah

Vallahi, Resûlullah efendimize, bunları söylediğimden beri, Müslümanlardan hiç bir kimse bilmiyorum ki,

Resûlullah efendimize, bunları söylediğimden bu güne dek yalan bir şey söylemek, aklımdan bile geçme

Allahü teâlâyı ananlar müstesnâ

Günün birinde, şâirler için âyet-i kerîme indi. Cenâbı Hak, kelâmında meâlen buyurdu ki:

(Onlara, şâirlere ancak, sapıklar uyarlar...)

Bu şiddetli hitap karşısında, Hz. Abdullah bin Revâha, Kâ'b bin Mâlik ve Hassân bin Sâbit ve arkadaşları

(Ancak îmân edip âyetleri yapanlar ve Allahı çok ananlar müstesnâ. Onlar öteki şâirler gibi değildi.)

Hz. Kâ'b ve arkadaşları da, başka türlü değillerdi ki. Ancak dînimizi övüyor, din düşmanlarını yiyorlardı.

Peygamberimizin şâirlerinden olan Hz. Kâ'b, Hicretin 50. yılında Hz. Muâviye'nin hilâfeti zamanında 77 y

□ □ □ □